

عنوان مقاله:

بررسی گرایش های تفسیری در تفسیر خسروی

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

زین العابدین غفاری - کارشناسی ارشد، دانشکده علوم و فنون قرآن تهران، دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، ایران

فریدین احمدی - کارشناسی ارشد، دانشکده علوم و فنون قرآن تهران، دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، ایران

محمد ذوقی - کارشناسی ارشد، دانشکده علوم و فنون قرآن تهران، دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، ایران

ندا سلیمانی فر - کارشناسی ارشد، دانشکده علوم و فنون قرآن ملایر، دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، ایران

خلاصه مقاله:

گرایش های تفسیری، در حقیقت شرح معنای به دست آمده توسط روش های تفسیری است؛ یعنی بر اساس منابعی خاص، معنایی برای آیات به دست می آید و مفسر برای شرح آنچه که استنباط نموده است از علوم مختلفی استفاده می کند. این مرحله که مرحله شرح، توضیح و تطبیق معنای آیات است، گرایش های تفسیری را شکل می دهد، نیازها و دغدغه های مفسر نسبت به مسایل مختلف بیرونی و جهت گیری های عصری نیز در آن تاثیر گذار می باشند برآیدست یافتن به گرایش های تفسیری، ابتدا باید به خود تفسیر و سپس به فراوانی مطالبی که تحت عنوان گرایش مطرحند توجه نمود. گرایش تفسیری تفسیر خسروی به خاطر استفاده از تفسیر گذشتگان، انواع گرایش ها در آن دیده می شود ولی با بررسی ها ی که انجام شد می توان گفت که گرایش تربیتی و هدایتی و اجتماعی نمود بیشتری دارد.

کلمات کلیدی:

تفسیر خسروی، گرایش تفسیری، گرایش اجتماعی، میرزاخسروانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/778127>

